

ОБЩИНА
ЛОМ

ИЗДАВА ОБЩИНА ЛОМ ВРЕМЕ

брой 25 година 1 22 септември 2012 разпространява се безплатно

МИСЪЛ НА БРОЯ

“Доблестта може да се прояви винаги и навсякъде” Сенека

САМО ДНЕС 8 СТР.

ЛОМ ПРАЗНУВА В ДЕНЯ НА ВЯРАТА, НАДЕЖДАТА И ЛЮБОВТА

За двадесета поредна година ломчани празнуваха деня на своя роден град. На 17 септември, когато според църковния календар се почита паметта на светите мъченици София, Вяра, Надежда и Любав, жителите на града отново, с подobaваща гордост и с достойнство отбелязаха факта, че са граждани на едно от най-древните и с утвърден

авторитет средища на културно-просветния живот и на духовността в България.

Подготвената от общината програма за празничния ден започна с молебен за здравето на ломчани и за благоденствието на града, отслужени от Видински митрополит Дометиан, Велички епископ Сионий и местни духовници в съборния храм „Успение Богородично“.

На тържествена сесия на общинския съвет, проведена в камерната зала на Народно читалище „Постоянство“1856, наши съграждани получиха почетни звания и знаци, удостоверяващи признанието за техния принос в духовно-просветния или в обществения живот на града. Със званието „Почетен гражданин“ на Лом бяха удостоени Негово висо-

копреосвещенство митрополит Дометиан, художникът Иван Манойлов, а също и Стефан Гаврилов- бивш градоначалник.

„Почетен знак на община Лом“ получи двама архитекти - Любомир Дамянов и Богомил Колчев, който също е бивш кмет на града. Освен тях с „Почетен знак на кмета на община Лом“ бяха удостоени д-р Томас Мюлер, за приноса му към развитието на дарителското дело в общината, и виолончелистът професор Стефан Попов.

„Почетен знак на кмета“ получи и най-успешният треньор в историята на националния ни отбор по художествена гимнастика Нешка Робева, чийто ансамбъл подари незабравим спектакъл на ломчани в празничната вечер. Щедростта и меценатството на д-р Томас Мюлер получиха и още едно признание- юбилеен „Почетен знак“ от НЧ „Постоянство“1856 за заслуги към културната институция.

продължава на стр.4

**Независимостта—
едно значимо
събитие от новата
ни история
22 септември 1908**

Четете на стр.5

стр.3 **БАЛКАНСКИ ФОЛКЛОР ...**

**СИЛОВИ АТЛЕТИ СЕ
СЪСТЕЗАВАТ В ЛОМ**

На стр.7

**22 септември -
Ден на
независимостта
на България**

**26-ГОДИШЕН
СПЕЧЕЛИ
ЛИТЕРАТУРНА
НАГРАДА**

Стр.6

**„ГЕНЕРАЦИЯ
ЛОМСКИ
МУЗИКАНТИ”
СВИРИ
В ЧИТАЛИЩЕТО**

На стр.4

ДЕТСКО ШОУ

На стр.3

**КОНФЕРЕНЦИЯ
РЕАБИЛИТИРА
ЯНА ЯЗОВА**

На стр.3

СЪПЕРНИКЪТ

Стр.7

Старт на втората година по проект за целодневно обучение на учениците във II ОУ "К. Фотинов" – Лом

II ОУ „Константин Фотинов“, гр. Лом има 120 - годишна история с богат опит и традиции, но е отворено и към всички новости в сферата на образованието.

От 09.01.2012 година в училището стартира Проект BG 051PO001-3.1.06 „Подобряване

на качеството на образованието в средишните училища чрез въвеждане на целодневна организация на учебния процес“. Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“, съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз.

Целта на проекта е чрез въвеждане на целодневната организация на учебния процес за ученици от I до VIII клас да се утвърдят средишните училища като инструмент в политиката за модернизиране и оптимизиране на училищната мрежа; да се повиши качеството на образователно- възпитателния процес чрез насърчаване развитието на ключови компетентности, творчески способности и умения за живот на учениците, необходими им в съвременното общество; създаване на възможности за успешно преминаване в следващ клас, етап или степен на образование; подобряване на материалната база на средишните училища.

В проекта участват 118 ученици от I до VIII клас в пет полуинтернатни групи с петима възпитатели. Освен в часовете по самоподготовка, учениците са ангажирани и с други инте-

ресни занимания в часовете за организиран отход и спорт и занимания по интереси.

На 04.04.2012г. беше проведен „Ден на отворените врати“. Бяха поканени учители и родители да се запознаят с организацията на учебния процес в полуинтернатните групи:

Блок А – Обяд, организиран отход и спорт – 2 часа

Блок Б – Самоподготовка – 2 часа

Блок С – Занимания по интереси

Особено приятно преживяване и за гостите, и за учениците беше конкурсът за най- хубава детска рисунка на асфалт. Дворът на училището беше превърнат в малка художествена галерия с детски рисунки, изпълнени с багри и позитивна енергия. В голямото рисуване се включи и директорът на училището госпожа Анна Светославова.

Проектът продължава и през новата учебна година, което показва устойчивостта

на намеренията и желанието на ръководството и учителския колектив във II ОУ „Константин Фотинов“ гр. Лом за предоставяне на нови неконвенционални услуги за развитието на учебния процес и въвличането и ангажирането както на учениците, така и на родителите.

Анюта ПЪРВАНОВА
старши възпитател -
II ОУ „Константин Фотинов“

ДНЕВЕН РЕД НА ЗАСЕДАНИЕ НА ОБЩНСКИ СЪВЕТ – ЛОМ, КОЕТО ЩЕ СЕ ПРОВЕДЕ НА 28 СЕПТЕМВРИ ОТ 9.00 ЧАСА

1. Докладна записка № 165/02.08.2012 г. от Иво Иванов – Кмет на Община Лом относно: Актуализиране на „Програмата за овладяване на популацията на безстопанствените кучета на територията на Община Лом 2012-2015
2. Докладна записка № 167/07.08.2012 г. от Иво Иванов – Кмет на Община Лом относно: Предложение за отпускане на персонална пенсия на наследниците на починалия Георги Тодоров Марков от гр. Лом.
3. Докладна записка № 168/30.08.2012 г. от Иво Иванов – Кмет на Община Лом относно: Информация за текущото изпълнение на бюджета на Община Лом за първото шестмесечие на 2012 г.
4. Докладна записка № 179/03.09.2012 г. от Група общински съветници относно: Промяна в раздел втори чл. 4, ал. 1, т. 3 от Наредбата 0 1 на Община Лом.
5. Докладна записка № 180/10.09.2012 г. от Иво Иванов – Кмет на Община Лом относно: Предложение за отпускане на персонална пенсия на наследниците на починалия Кирил Страхилов Любенов от гр. Лом.
6. Докладна записка № 184/13.09.2012 г. от Иво Иванов – Кмет на Община Лом относно: Осигуряване на допълнителни финансови средства за увеличаване на бюджета за 2012 г. на Домашен социален патронаж.
7. Докладна записка № 185/18.09.2012 г. от Иво Иванов – Кмет на Община Лом относно: Промени в поименния списък на обектите в КВ. 2012.
8. Докладна записка № 186/18.09.2012 г. от Иво Иванов – Кмет на Община Лом относно: Предложение за обявяване на процедурата по провеждане на конкурс за управител на МБАЛ „Св. Николай Чудотворец“ ЕООД.
9. Разни.

Народно читалище „Постоянство“ 1856 - Лом

ПРОГРАМА
за участие на театралните колективи във Фестивал
на любителските театри
на името на Кръстьо Пишурка – ЛОМ 2012

25 септември 2012 г. – вторник

16.45 ч. Откриване на V Международен фестивал на любителските театри на името на Кръстьо Пишурка – Лом 2012

17.00 ч. Народно читалище „Съгласие-Дебелец“ гр. Дебелец
„СЛУЖБОГОНЦИ“ от Иван Вазов

Режисьор: Милен Иванов

19.00 ч. Народно читалище „Напредък“ гр. Горна Оряховица
„САКО ОТ ВЕЛУР“ от Станислав Стратиев

Режисьор: Кирил Ангелов

26 септември 2012 г. – сряда

17.00 ч. Народно читалище „Ив. Вазов“ гр. Сопот
Младежки драматичен театър „Матей Икономов“

„СВЕКЪРВА“ от Антон Страшимиров

Режисьор: Атанас Атанасов

19.00 ч. Дом на културата „Енергетик“ гр. Гълъбово
„МЕЖДУ ДВА СТОЛА“

от Рей Куни

Режисьор: Христофор Недков

27 септември 2012 г. – четвъртък

15.00 ч. Народно читалище „В. Левски“ – с. Елшица
„МИХАЛ“ от Сава Доброплодни

Режисьор: Дилана Александрова

17.00 ч. Народна читалище „Борба 1896“ гр. Кнежа
„ИСТИНСКИЯТ ИВАЙЛО“ от Стефан Цанев

Режисьор: Искра Цанкова

19.00 ч. Театрален състав „Cuteratorii“ гр. Крайова Република Румъния
„GAITELE“ от Александър Киритеску

28 септември 2012 г. – петък

14.00 ч. Професионална агротехническа гимназия – Бяла Слатина
„ИЗПАДНАЛИ ОТ КАРУЦАТА НА БОГА“ по Йордан Радичков

Режисьор: Лъчезар Лазаров

17.00 ч. Народно читалище „Братство“ гр. Павлики
„ДЯДО МАТЕЙ ПРЕБРОЯВА ЗВЕЗДИТЕ“

от Николай Люцканов; Режисьор Дарина Митева

19.00 ч. Студентски културен център гр. Ниш – Сърбия
„БЕЛГРАДСКА ТРИЛОГИЯ“ от Биляна Србланович

Режисьор: Александър Михайлович

29 септември 2012 г. – събота

17.00 ч. Народно читалище „Развитие“ гр. Севлиево
Театрален състав „Развитие“

„ОРИСАНИ“

по Ст.Л.Костов, Йон Карджале и Бр. Нушич

Режисьор: Николай Узун

19.00 ч. Народно читалище „Св.Св. Кирил и Методий“ гр. Първомай
„ГОСПОДИН БАЛКАНСКИ“

От Георги Данаилов

Режисьор: Георги Пенев

30 септември 2012 г. – неделя

17.00 ч. Народно читалище „Наука -1901“ гр. Ябланица
„БАЛКАНСКИ АРИСТОКРАТИ“

От Любинка Бобич

Режисьор Христо Ботев

19.00 ч. Народно читалище „Хр. Ботев гр. Козлодуй
Театрален състав „Интрига“

„ИЗВЪНРЕДНО ПОЛОЖЕНИЕ“

По Камен Доне

Режисьор: Величка Нейчева

01 октомври 2012 г. – понеделник

17.00 ч. Народно читалище „Отец Паисий“ гр. Самоков
„ПОКАНА ОТ ПАРИЖ“

от Панчо Панчев

Режисьор: Васил Михайлов

19.00 ч. Център за култура гр. Димитровград Сърбия
„ОПОРНА ТОЧКА“

от Иван Райкович

Режисьор: Боян Вокапич

02 октомври 2012 г. – вторник

17.00 ч. Народно читалище „Постоянство“ 1856 гр. Лом
Драматичен театър „Кръстьо Пишурка“

„Българи от старо време“

по Любен Каравелов

Режисьор: Николай Априлов

Церемония по награждаването и закриване на фестивала
20.00 ч. Театрален състав от Израел

„ДВАМА В ТАНГОТО“

Театрално кабаре

ОБЩНАТА ПРИЕМА ЗАЯВКИ ЗА СОЦИАЛНА ТРАПЕЗАРИЯ

Във връзка със стартирането на дейността на Обществена трапезария в Лом, за периода от 1 октомври 2012 до 30 април 2013 година, в общината се приемат заявления от гражданите, желаещи да ползват социалната услуга. Заявленията се подават от 18 до 28 септември включително в стая № 202 в сградата на общинска администрация. Целта на общината е, чрез социалната трапезария, да бъде оказана подкрепа през зимните месеци на лицата и семействата, които са на месечно подпомагане, съгласно реда и условията на член 9 от правилника за приложение на Закона за социалното подпомагане.

От услугите на трапезарията ще могат да се възползват хора с доказана липса на доходи и без близки, които да се грижат за тях, а също и самотно живеещи, както и лица и семейства, които получават минимални пенсии, независимо дали те са им отпуснати за осигурителен стаж и възраст, за инвалидност или пък са наследствени и свързани с трудова дейност. Скитащите и бездомните деца и възрастни също ще могат да получават храна от трапезарията.

Подборът на ползвателите на социалната услуга ще бъде извършен от комисия, назначена със заповед на кмета. С одобренията от комисията лица пък ще бъдат сключени договори за ползване на тази услуга. Доставянето на храна за нуждаещите се ломчани ще започне от 1 октомври тази година, като доставки ще има всеки работен ден в определени за целта пунктове на територията на града.

ВРЕМЕТО В ЛОМ

неделя - 23 септември

Слънчево. Сухо. Приятно топло.
Температура: 8° - 29°; Влажност:
17% ; Атм. налягане: 1018 hPa

понеделник

- 24 септември

Слънчево. Сухо. Приятно топло.
Температура: 11° - 30°; Влажност:
23% ; Атм. налягане: 1018 hPa

вторник - 25 септември

Слънчево. Сухо. Приятно топло.
Температура: 13° - 31°; Влажност:
24% ; Атм. налягане: 1019 hPa

БАЛКАНСКИ ФОЛКЛОР И ЗАНАЯТИ НА ПЛОЩАДА

Балканска фолклорна вечер зарадва приятно ценителите на автентичните танци, песни, музика и костюми. Фолклорният празник, в който се включиха състави от Лом и от съседна Република Сърбия, беше организиран под патронажа на кмета на общината Иво Иванов и в рамките на празничната програма, посветена на деня на Лом- 17 септември.

„Нека заедно да се насладим на това, което е преминало през вековете и, събрано в ритъм и в песен, е достигнало до нас, съхранявайки по уникален начин националната ни памет и културното ни достойнство“. Това каза зам.-кметът Камелия Арсенова, която приветства зрителите и участниците във фолклорната вечер. Случилото се след това, на откритата сцена на централния площад, действително стана повод за истинска наслада и беше изключително приятно и вълнуващо преживяване за публиката, която от сърце аплодира участни-

ците във фолклорния спектакъл.

Вдъхновени от магията и от красотата на българския фолклор, певци и танцьори от съставите „Хорце“, „Ломски ритми“, „Ентусиазъм“, „Северняче“, „Дунав“, поднесоха завладяващ музикално-танцов и песенен дар на жителите и гостите на праз-

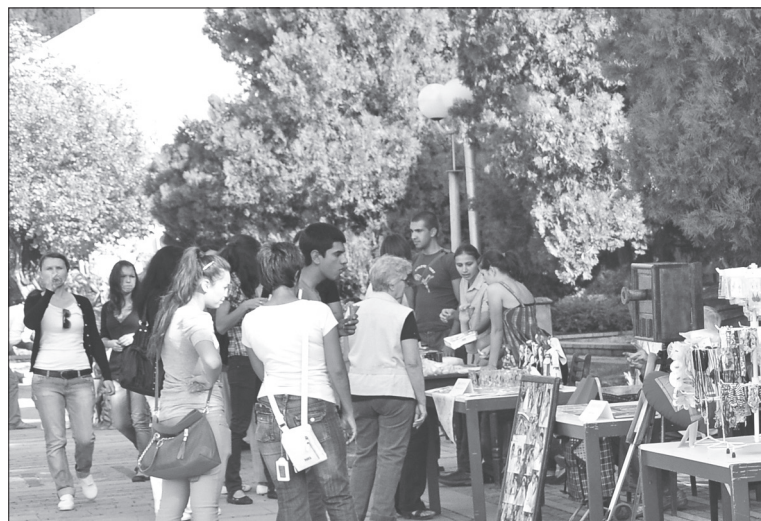

нуващ Лом. Великолепно украшение на балканската фолкфиеста бяха изпълне-

нията на представителите на Република Сърбия- фолклорна школа при Културен център в град Свърлиг. Съставът с ръководител Душан Живанович и сценограф Джорджинка Ристич докосна сърцата на ломчани и очарова публиката с темпераментни ритми, носещи неповторимия заряд и магнети-

зма на богатата и колоритна балканска душевност.

Атрактивна прелюдия към

фолклорното събитие стана инициативата „Улица на занаятите и приложните изкуства“. Специално обособена в пространството зад Народно читалище „Постоянство“1856, улицата събра на едно място творби, родени от сръчните ръце и от възбуждането на талантливи ломчани, с романтиката на спомените, запечатани от обектива на „ретро фото“. Заслугата за това уникални чипровски килими да красят изложението, беше на

представителите на историческия музей в балканския град, които също участваха в своеобразната експозиция на открито. Докато се разхождат в „царството“ на занаятите и изкуствата, посетителите можеха да вкусят традиционна нашенска рибна саламура или пък да се сдобият с еликсир от борови връхчета, за да се уверят лично в неговите целебни качества.

КОНФЕРЕНЦИЯ РЕАБИЛИТИРА ЯНА ЯЗОВА

Еднодневна национална научна конференция, проведена под патронажа на кмета Иво Иванов, събра в Лом учени и изследователи на живота и творчеството на Яна Язова. Конференцията бе организирана със съдействието на Международна фондация „Европейски форум“ и на Международно немско-българско културно дружество с научен център, председателствани от професор Хилде Фай. Тя бе посветена на 100-годишнината от рождението на писателката.

Целта на организаторите е да се реабилитират личността и делото на талантливата ломчанка Люба Тодорова Ганчева, незаслужено пренебрегвана, отричана и неоснователно маргинализирана като творец в българската литература.

В докладите на участниците в научния форум университетски преподаватели, представители на Национален литературен музей-София и на Национална библиотека „Св. Кирил и Методий“, прозвучаха фактите, свързани с дрзкия и силен дебют на „детето чудо“, привърнало се в сериозно предизвикателство, едновременно, за литературната критика и за самата литература, която се оказва „неподготвена“ за стилската и за емоционално-творческата инвазия на младата авторка.

Едва 20-годишна, назовавана вече „поетка“ и „писателка“, Яна Язова поляризира сериозно литературната общност у нас в 30-те години на миналия век, но това не препятства, а по-скоро, дава

тласък и стимулира творческото ѝ израстване именно в онези години, образно наричани „любовно десетилетие“ в литературата ни, заради свръхакцента, който авторите поставят на темата за любовното, любовността и еротиката в своите произведения. В този период даровитата и красива наша съгражданка също е във вихъра на своята най-пламенна любовна авантюра- с професор Александър Балабанов. Любовно-литературният диалог помежду им доминира и на страниците на тогавашната преса, а вдъхновена от силата и от красотата на това чувство Яна Язова го превръща в неизчерпаем творчески заряд, създавайки „литература от любов“. Тематичното богатство на творческия ѝ свят е пренесено и в нейните романи. В тях, паралел-

но с темата за националното освобождение и за великите личности от историята, неизменно присъства и образът на жената. Изваяни с изключителна интуитивност и след детайлно и задълбочено „вглеждане“ в техния душевен свят, женските образи от книгите на Яна Язова са оригинални, авторски принос на ломчанката за българската литература. Това бе единодушното мнение на учените, събрали се в родния ѝ град.

Насилствено „самопогребана“ в десетилетията след 9 септември 1944 година и „възкресена“ за нов литературен живот от Петър Величков, днес Люба Ганчева е обект на сериозен изследователски интерес. Научният форум в Лом категорично потвърди това, както и позицията на професор Хилде Фай, според която изследванията на участниците в него са важна стъпка към преоткриването на един гениален автор, заслужаващ своето достойно място и в световната литература. Сборник с докладите от конференцията ще бъде издаден до края на годината, а амбицията на изданието е да популяризира името и творчеството на Яна Язова и отвъд границите на България.

ДЕТСКО ШОУ РАДВА НАЙ-МАЛКИТЕ

Весело детско шоу зарадва най-малките жители на Лом. Кукленият спектакъл „Пътешествието на Джованино“ на Театрална къща „Усмивка“ - София беше специалният подарък, който общината направи на децата по повод празника на родния им град.

Докато съпреживяваха приключенията на пътешественика-изследовател, малчуганите се забавляваха от сърце в

компанията на клоуна бате Илиан и на неговата очарователна асистентка- ломчанката Александра Стефанова, която родната театрална публика познава с участието ѝ в „Българи от старо време“.

Веселата разходка на Джованино започна от далечната африканска джунгла и продължи в загадъчната „Страна на маслените хора“ и в страната „НЕ“, където всичко съществуващо е подчинено на отрицанието.

Много забавни игри, песни, танци и закачки въпроси за остроумни и досетливи деца обогатиха празника в читалището. За най-смелите малчугани, които излязоха на сцената и показаха знания и артистизъм пред ентусиазираната публика в препълне-

ния читалищен салон, имаше награди. С пожелание за ползотворна учебна година и за успешно „пътешествие“ в страната на знанието завърши гостуването на „Усмивка“ на ломска сцена.

ЛОМ ПРАЗНУВА В ДЕНЯ НА ВЯРАТА, НАДЕЖДАТА И ЛЮБОВТА ...

Грамоти за заслуги към общината бяха връчени на млади ломчани и на вокални състави, спечелили призови места в национални и в международни конкурси. Получиха ги певицата Диана Стефанова, илюзионистът Зойко Миленков и Формация за стари шлагери „Екатерина Ванкова“ с художествен ръководител Василка Иванова.

Грамота за принос в областта на образованието получи Здравина Николова.

На вокалния педагог Дафинка Борисова също беше връчена грамота, удостоверяваща приноса и заслугите ѝ към културно-просветното дело в общината.

„Благодаря на всички, които обичат нашия град и помагат за неговия просперитет. От сърце желая здраве, добродетелност, мъдрост и търпение на моите съграждани. Нека бъдем добронамерени и мъдри, за да откриваме истината, и достатъчно силни, за да мо-

жем да я отстояваме“. Това каза в приветствието си по време на тържественото заседание кметът Иво Иванов. Гости на сесията бяха областният управител Ивайло Петров и народните представители Петър Якимов, Златко Тодоров и Любомир Иванов, които също поднесоха приветствия и благопожелания към ломчани по повод празника.

Великолепен завършек на празничната вечер стана спектакълът „Среща в „Споменът“, в който невероятните танцьори от „Нешънъл арт“ превърнаха в грация и в движение шлагери от българската и от световната музикална съкровищница, а също и модерни рок и хип-хоп хитове.

"ГЕНЕРАЦИЯ ЛОМСКИ МУЗИКАНТИ" СВИРИ В ЧИТАЛИЩЕТО

Концерт класическа музика зарадва почитателите на този жанр в навечерието на празника на Лом. Концертът, наречен „Генерация ломски музиканти“, беше част от празничната програма, посветена на 17 септември, и наистина събра на една сцена даровити ломчани от различни поколения.

Заедно със световноизвестния виолончелист, професор Стефан Попов, своя безспорен талант в областта на музиката засвидетелства-

ха и две млади дарования-пианистите Евгения Горанова и Адам Иванов. За удоволствие на публиката в родния им град двамата показаха изключително майсторство и виртуозно съвършенство в своите изпълнения.

В програмата звучаха произведения на Гуно, Моцарт, Шопен, Клементи, Шуберт, Шостакович, Веселин Стоянов. Приятно изненадан и поласкан от постиженията на Евгения, която наскоро изнесе и самостоятелен концерт

на ломска сцена, а също и на 10-годишния Адам, който вече уверено върви по пътя на големите музиканти, професор Попов сподели възхищението си пред техния талант. Мотивиран от доброто им представяне, професорът изрази увереността си, че музикалното бъдеще на възрожденски Лом е в сигурни ръце и че градът наистина има шанс да си възвърне заслужената слава на един от водещите центрове в музикално-сценичното изкуство у нас.

С тази надежда и искрени пожелания за нови успехи, от името на общината, кметът Иво Иванов награди персонално двамата млади музиканти, а на маестро Попов пожела още много талантливи ученици и достойни последователи в областта на инструменталната класическа музика.

ЗАПОЧНА НОВАТА УЧЕБНА ГОДИНА В ОБЩИНАТА

В празничния за Лом 17 септември стартира и новата учебна година. Двеста тридесет и три са седемгодишните деца в общината, които за първи път прекрачиха училищния праг. От тази учебна година е в сила изискването за задължителна предучилищна подготовка за пет и шестгодишните. В 11 общински детски градини са записани 177 деца на петгодишна възраст, а броят на шестгодишните е 141. В подготвителни групи в училищата ще се обучават 55 петгодишни и 61 шестгодишни деца.

Всички малчугани, подлежащи на задължителна предучилищна подготовка, както и децата, навършили училищна възраст, са издирени по адресна регистрация и са обхванати в системата на образованието. Общината е осигурила необходимите безплатни учебници и учебни помагала.

УДОСТОЕНИ СЪС ЗВАНИЕТО „ПОЧЕТЕН ГРАЖДаниН НА ГР.ЛОМ“ ЗА 2012 Г.

Видински
Митрополит
Дометиан

Стефан Гаврилов

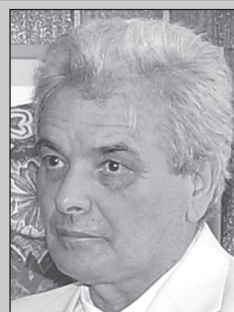

Иван Манойлов

УДОСТОЕНИ С „ПОЧЕТЕН ЗНАК НА ОБЩИНА ЛОМ“

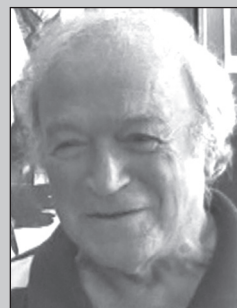

Арх.Любомир
Дамянов

Арх.Богомил
Колчев

УДОСТОЕНИ С „ПОЧЕТЕН ЗНАК НА КМЕТА НА ОБЩИНА ЛОМ“

Проф.Стефан
Попов

Д-р Томас Мюлер

Нешка Робева

УДОСТОЕНИ С ГРАМОТА ЗА ЗАСЛУГИ КЪМ ОБЩИНА ЛОМ

Дафинка
Борисова

ФСШ „
Екатерина
Ванкова“

Здравина
Николова

Зойко Миленков

Диана
Стефанова

Независимостта - едно значимо събитие от новата ни история 22 септември 1908 г.

Бистра ДАМЯНОВА – уредник в отдел „Нова и най-нова история“ към Исторически музей - Лом

Датата на обявяването на независимостта на България – 22 септември – напълно основателно навлезе в празничния календар на българина. Този исторически акт е резултат на сложни и упорити дипломатически усилия.

На 16 януари 1908 г. княз Фердинанд поверява властта на водача на Демо-

ми, се плъзват по линията на национализма. Става ясно, че революцията не може да изведе Турция от нейната икономическа изостаналост, да въведе стабилен политически и административен ред в страната.

Няколко дни след избухването на Младотурската революция българският дипломатически агент в

служителите по Източните железници, включително на територията на Княжество България. Дирекцията на Източните железници моли Дирекцията на Българските държавни железници да поеме обслужването по линиите на българската територия до прекратяване на стачката. На 6 септември цялата мрежа на Източните железници, отсечките Мустафа паша (дн. Свиленград) – Белово и Търново – Сеймен (дн. Симеоновград) – Нова Загора – Ямбол е завзета от българските железопътни власти.

Министър-председателят Малинов смята, че е настъпил моментът за решително действие и на 8 септември телеграфира от Париж до външния министър и княза: „Инцидентът Гешов“ е отличен повод да подедем енергично въпроса за независимостта.“ На следващия ден компанията успява да прекрати стачката и иска българският персонал да бъде оттеглен. Вместо това българското правителство взема мерки да отхвърли чуждото господство в страната. По негово нареждане Източните железници на българската територия са окупирани от войсково поделение и са обявени на български железници. Тази стъпка не е съгласувана с княз Фердинанд, който пребивава в унгарското си имение. В българо-турските отношения се създава втори конфликт. В Цариград разбират, че трябва да се направят някои отстъпки. На 11 септември управляващият императорското комисарство в София Рефик бей връчва на ген. майор Паприков телеграма от Великия везир: „Съжаляваме за конфликта, желяем Гешов да се върне на поста си, гдето ще бъде приет, както досега“. Жестът е позакъснял. Държан в течение на събитията, княз Фердинанд търси подкрепа сред австро-унгарските управляващи среди. Ден преди това по случай 60-годишния юбилей на австро-унгарския им-

ператор Франц Йосиф княз Фердинанд е приет в двореца в Будапеща като независим владетел. Тази демонстрация на следващия ден след завземането на железниците е трябвало да покаже разположението на Виена към България. На 11 септември княз Фердинанд води конфиденциален разговор с външния министър на Австро-Унгария барон Ерентал за отношението към българската независимост. Великите сили посрещат с недоволство железопътната акция на българското правителство. Най-остро реагират Германия и Австро-Унгария, тъй като Източните железници са собственост на германския и австрийския капитал. От Виена и Берлин упражняват енергичен натиск върху българското правителство да възстанови статуквото. Най-неочаквано Франция в лицето на френския агент в София М. Палеолог настойчиво поощрява българското правителство и внушава, че моментът е благоприятен за обявяване на независимостта.

Свиканият на 16 септември 1908 г. Министерски съвет взема решение да обяви независимостта на България на 21 септември. На княза е телеграфирано незабавно да се върне в страната. Тази спешност е предизвикана от страха, че европейските държави могат да предприемат колективен натиск върху кабинета и да попречат на българските действия. На 21 септември княз Фердинанд пристига в Русе, където го очакват министрите, а на 22 септември 1908 г. във Велико Търново със специален манифест обявява България за независимо царство. Княз Фердинанд получава така желаната от него титла цар на българите.

Новината е посрещната с възторг в цялата страна, организирани са тържествени митинги и шествия. Българската общественост приветства обявяването на независимостта като справедлив завършек на националните усилия за приобщаване към европейския свят. Опозиционните партии одобряват акта, макар че критикуват начина на извършването му. Българската независимост е нарушение на Берлинския договор и трябва да получи международно признание. Това е трудността и сложността на проблема. Един ден след търновския акт Австро-Унгария обявява анексията на Босна и Херцеговина. На 24 септември 1908 г. гръцкото

правителство провъзгласява присъединението на автономния остров Крит към Гърция.

Демократичното правителство на Малинов предварително е подготвено за трудностите, които ще трябва да преодолее. Още на 22 септември Фердинанд информира султан Абдул Хамид II за извършения акт и за да го увери в личната си вяност. С официална нота са направени постъпки пред Великите сили за признаване на България за независима страна. В София не разчитат на бърза и открита подкрепа. Малинов и правителството се придържат към твърд курс на отстояване на независимостта. България трябва да откупи експлоатацията и собствеността на железниците, да принуди Турция на пряко споразумение, но без да й се плаща обезщетение за румелийския данък. По същото време между Виена и Цариград се водят разговори за анексираните провинции, а австро-унгарската дипломация дава да се разбере, че за обезщетение не може да става дума. Така постъпва и българското правителство. На първи октомври 1908 г. министър-председателят Малинов заявява пред кореспондент на в. „Матен“ в София: „Независимостта си България е готова да изкупи с кръв, а не с пари.“

Актът по обявяване на независимостта на България от 22 септември 1908 г. не свършва с манифеста във Велико Търново и обявяването на България за независимо царство. Месеци наред траят усилията на правителството на Малинов да защити и утвърди държавния суверенитет. България отхвърля васалната зависимост от Турция и се превръща в самостоятелна държава с по-голяма свобода във външната политика. Тя се освобождава от задължението да плаща данък на империята, да участва в погасяването на турския държавен дълг, да плаща източнорумелийския данък. Премахната е чуждата собственост и експлоатацията на Източните железници на българска територия. Турция изгубва всякакви права над Източна Румелия и с това е доутвърден актът на Съединението от 1885 година. България се изравнява със своите съседи Сърбия и Румъния и си извоюва сериозна преднина в усилията за равноправно третиране в международно отношение.

Министерският съвет начело с Александър Малинов, провъзгласил независимостта на България – септември 1908 година.

кратическата партия Александър Малинов. Сформирано е правителство в състав: Александър Малинов – министър-председател и министър на обществените сгради, пътищата и съобщенията; ген. майор Ст. Паприков – министър на външните работи и на изповеданията; Михаил Такев – министър на вътрешните работи, Иван Слабашев – министър на финансите; Тодор Кръстев – министър на правосъдието; Андрей Ляпчев – министър на търговията и земеделието; Никола Мушанов – министър на народното просвещение и ген. лейтенант Данаил Николаев – военен министър. Българската общественост е напрегната от бруталните методи на управление на Народнолибералната партия (стамболовистите). Демократите поемат властта в усложнена вътрешна и външна обстановка. Мерките на новия кабинет са насочени към успокояване на обществената атмосфера.

По това време в Турция младотурският комитет „Единение и напредък“, съставен от либерално настроени офицери и интелигенция, организира овладяването на няколко гарнизона в Македония и обявява въвеждане на конституционно управление. За да не загуби трона си, на 23 юли 1908 г. султан Абдул Хамид II възстановява Конституцията от 1876 г. Съставено е ново правителство, начело с Кямил Паша, което ориентира страната към Англия. Младотурците имат амбицията чрез преобразувания в империята да предотвратят нейното разпадане и пълно подчинение на Великите сили. Вместо да въведат обещаните рефор-

ми, се плъзват по линията на национализма. Става ясно, че революцията не може да изведе Турция от нейната икономическа изостаналост, да въведе стабилен политически и административен ред в страната.

Цариград Иван Евстратиев Гешов в писмо до външния министър лансира идеята да се провъзгласи независимостта на България. Първоначално правителството не споделя неговото мнение, защото смята, че в момента е опасно България да създава трудности на младотурския режим. Приема се позиция да се изчака развоя на събитията в Турция и да се наблюдава реакцията на Великите сили.

Междувременно отношенията между България и Турция се влошават от прословутия „инцидент Гешов“. На 30 август 1908 г. в турската столица се устройва гала-вечеря по случай рождения ден на султана, на която е поканено дипломатическото тяло с изключение на българския представител Иван Гешов. С това младотурското правителство иска да подчертае васалното положение на България. От София отговарят с отзоваване на Гешов от Цариград, Портата на свой ред отзовава комисаря си от българската столица. Инцидентът внася допълнителни усложнения в обстановката на Балканите. Англия, Франция и Русия полагат усилия да загладят недоразумението, а Германия и Австро-Унгария са доволни от изострянето на балканските взаимоотношения. Намеренията на австро-унгарското правителство да анексира Босна и Херцеговина не са тайна за Великите сили. На 3 септември 1908 г. в гр. Бухлау (дн. Буховец, Република Чехия) се провежда среща на външните министри на Австро-Унгария и Русия, на която става ясно, че анексията е неизбежна.

На 5 срещу 6 септември 1908 г. избухва стачка на

Цар Фердинанд I

ператор Франц Йосиф княз Фердинанд е приет в двореца в Будапеща като независим владетел. Тази демонстрация на следващия ден след завземането на железниците е трябвало да покаже разположението на Виена към България. На 11 септември княз

Манифест за обявяване на българската независимост.

26-ГОДИШЕН СПЕЧЕЛИ ЛИТЕРАТУРНА НАГРАДА

Двадесет и шест годишният Слав Огнянов от Пловдив спечели първа награда в тазгодишното, шесто издание, на Национален литературен конкурс „Яна Язова“. Името на победителя и на награждения разказ, озаглавен „Кошмар“, бяха оповестени на официална церемония по награждаване на участниците в конкурса, проведена се в общинската галерия „Поломие“.

След като получи наградата си лично от кмета Иво Иванов, отличеният млад автор сподели, че тя е второто хубаво събитие, случило се в живота му през 2012 година, след излизането на дебютната му книга във Франция.

Слав Огнянов е преподавател по френска филология в софийския университет. Определя литературата като своя страст и твърди, че е участвал в много конкурси, но приема наградата от Лом като специално признание за таланта си, именно защото я получава в годината, в която се навършва век от рождението на патрона на литературното събитие. Паричният еквивалент на приза е 200 лева, осигурени от община Лом.

На второ място журито, с председател литературния изследовател Петър Величков и членове филолозите Кристина Павлова и Йорданка Маринова, класира разказа „Как се избира подарък за Ангел“ на Мария Гюзелева от Елхово, а наградата в размер на 150 лева е осигурена от фондация „Обществен фонд“- Лом. С трета награда и 100 лева бе отличен разказът „Гореща кръв“ на Магдалена Любомирова от град Елена, а сумата е осигурена от НЧ „Постоянство“1856.

Специалната награда, на стойност 50 лева, получи Албена Валериева от Лом за разказа си „Циганска нощ“. Средствата са осигурени отново от фондация „Обществен фонд“- Лом. Дипломи за участие получиха и всички ломчани, включили се в конкурса.

Паралелно с церемонията по награждаването галерия „Поломие“ беше домакин и на друго значимо събитие- фотодокументална изложба „Архивни материали Яна Язова из Държавен централен архив“. В експозицията, която е съвместна инициатива на държавния архив и на националния литера-

турен музей, са събрани семейни снимки, писма, оригинални ръкописи и фрагменти от произведения на Яна Язова. Сред ценните свидетелства за живота и за творческия път на ломската писателка е и оригиналът на дипломата ѝ за завършено висше образование със специалност „Славянска филология“. Документът е от 1935 година и е издаден от софийския университет. Изложбата включва и портрети на Яна Язова, а един от тях- дело на художничката Людмила Поптошева, вече е дарен на общината.

По-рано в неделния ден паметта на талантливата наша съгражданка беше почетена със заупокойна света литур-

гия. Литургията бе отслужена от Негово Вшсокопреосвещенство Видинския митрополит Дометиян и Велички епископ Сионий в съслужение с ломски духовници. По време на службата в съборния храм „Успение Богородично“ стотици ломчани се поклониха и на осветено копие на чудотворната икона на Света Богородица „Всецарица“ от манастира „Ватопед“ на полуостров Атон. Освен чудотворния образ на божията майка, с благословието на видинския митрополит, в Лом бяха донесени също икона на Свети Александър Невски и частица от нетленните мощи на Свети Георги Победоносец. Неделното богослужение бе огласено от на-

истина „ангелските“ гласове на хористите от камерен ансамбъл „Йоан Кукузел- Ангелогласният“ с ръководител доцент Димитър Димитров, чиито песнопения създаваха неповторима, изключително приятна атмосфера на одухотвореност по време на цялата църковна служба.

Двудневната програма, посветена на 100-годишнината от рождението на Яна Язова, завърши с литературен спектакъл „МО“ на сцената на НЧ „Постоянство“1856. Епистоларният диалог между писателката и професор Александър Балабанов, запечатал не само любовните им трепети, но и частица от драматичната житейска съдба на талантливата ломчанка, бе великолепно пресъздаден от актьорите Тамара Войс и Веселин Калановски, а избрани стихове на Яна Язова прочете Гергана Кофарджијева. Музикалната атмосфера от 30-те години на миналия век също бе пренесена на читалищната сцена благодарение на изпълненията на Атанас Миладинов-пианист на Бигбенда на Българско национално радио.

**Тиха – майската тъга е окъпана в лунна самота.
Тиха – майската тъга при-
тихва в нечия сълза.
Тиха майска есен е на двора.**

„Застинала в тази приказно нещастна утрин, Малка птица се поряза. Като че ли точно на тази дрезгавина, издаваща смутени чувства. Поряза се тя, да. А защо ли хоризонтът прокръвя?“

Защо ѝ пишеше подобни писма? Тя знаеше още от самото начало, от онзи неопишуемо кратък ден, в който той замина, че ще получава не писма, а поезия; и все пак се надяваше, че някъде между красивите думи, ще намерят място и мъничките ежедневни събития, по които съдим, че сме живи и чувстваме: „Днес валя силно.“, или „Купих си ръкавици от естествена кожа; зимата, изглежда, ще подрани тази година.“, или „Видях Дорис Дюк, представяш ли си? Баба Рада беше права, като ни каза, че на живо е много по-красива, отколкото по снимките.“, или...

Накратко, от известно време, Алиса Джамбазова не беше щастлива пианистка. Антон, на когото беше обещала да даде сърцето си, бе заминал за Ню Йорк да търси щастие, т.е., да присади размах на мечтите си, както това бяха сторили толкова други... Получаваше почти всеки ден по лист хартия с две или три изречения, които ѝ звучаха като гатанки.

„Понякога вечерите са смешно скучни, като глас прегракнал, като житеен клас, напуснал току-що полето.“

И Антон беше се превърнал за нея в бели листове, които приличаха на разхвърляни тук-там обелки, и които на всичкото отгоре съяха да пожълтеят един ден.

Алиса стоеше с часове, неподвижна, пред пианото и чакаше то да ѝ проговори. Ала нищо не излизаше от него. Беше онемяло.

Реша и тя да му изпрати загадъчно писмо, нека сега той да се помъчи да разгадае какво е имала предвид: „По пианото се спускат звуците си-раци, с издрани дрехи, с чужди мисли...“

Времето течеше необяснимо бавно. Може би защото беше лято и под яркото слънце всичко спеше дълбоко. Или може би защото беше 1936, липите не бяха толкова прашни, а по улиците – ни шум, ни гък; само умора. Кварталното вестникарско павилионче гордо се пчеше с арижливо затворените си капаци.

Наскоро баба Рада беше посетена от внуците си: какво щастие за възрастната аристократка – единствената, която бе посетила Новия свят, и решила, за голяма изненада, да се върне. „Видях Дорис Дюк; това ми е абсолютно достатъчно. Част от хубостта ѝ винаги ще живее по лицето ми.“ И действително, очите ѝ издаваха присъствие на дама от най-висша класа.

Алиса беше излязла да се поразходи в Градската градина и вече се връщаше, когато забеляза, че баба Рада, облечена в най-прекрасни одежди, се отдалечаваше с елегантни стъпки. „Сигурно отива на Главната улица.“, помисли си тя. По-късно щеше да разбере, че въпросните внуци ѝ бяха донесли оригинална френска преса за кафе – събитие, което би развълнувало и най-коравосърдечния почитател на горещата напитка. Всички в късния следобед съяха да говорят за това как баба Рада обикаляла магазини, въоразена с пресата, пълна с кафе, и нареждала: „Търся рокля точно в такъв цвят.“ – и почуквала с нокът по нежното стъкло на новото си неавтома-

КОШМАР

разказ
от Слав Огнянов
1-ва награда

тично, автентично, домакинско бжу.

Междувременно Алиса намери в пощенската кутия още един бял плик... „Понякога я виждам, седнала на бряг без море. И някак ми се ще да я заговоря. Понякога я чакам, макар и да зная, че няма да дойде. Мина толкова време, а все съм в онзи кошмар. Пристигам рано, а всъщност е късно, и къси минути бързат да избягат. Щях да отида; просто се изгубих някъде между светлия прозорец и стъклото, по пътеката с пропуснатите моменти.“

Излязла като от сън на езерен паун, като звук от пиано, Алиса затвори очи. И заплака. И тя не знаеше точно защо. Почувства тежест, почувства самота. Като че ли беше изоставена завинаги.

Десетилетия по-късно, за нея щяха да се носят легенди. „Цялата беше като ясно изваян звук. Носеше се леко по улиците и всяваше смут... Сякаш Людовико Ейнауди се роди, за да напомни, че легендите не умират, а се носят леко из спомени, на крилете на най-нежната музика. Мога да се закълна, че поне няколко от неговите шедьоври са посветени точно на нея.“

Нощта се спускаше бавно. Нощта преграждаше всичко, постепенно, по ред – дървета, водопади, детски игри... И теменужена свежест се разлипяваше навред, въпреки че нямаше теменужки наоколо. Насред целия този спектакъл, потънала във вече-

рен разкош, Алиса спеше. Сънища, кошмари, мисли и премрели фрази я посещаваха, час по час. Ту някой в тъмното казваше: „Аз и куцата ми мечта ходихме по жълтата трева.“, друг пък крещеше: „Повей надежда, щипка страх. Илюзия от прах, бездарна илюзия спяла, отлита под облак от виковете.“

Беше сама в коридор, който водеше към една-единствена стая. Тръгна напред. Даваше си сметка, че щеше да открие нещо повече от отворително зад вратата. Може би проклетие. Или попарена надежда. Тръпки я побиваха при мисълта. Но понеже беше в сън, продължи. Вратата се откряна сама, когато Алиса беше вече твърде близо. Влеза в просторно помещение без прозорци, в центъра на което гореше свещ. В следващия момент от помещението нямаше и следа, а Алиса беше в гора. И между борове строени, струеше светлина. Беше същата онази свещ, невероятно малка, чезнеща, сълза по сълза.

До тази свещ не беше ясно кой стоеше. Човек рисуващ портрет в пълна тишина. От време на време се чуваше ехото на някой минал век: „Изгубих се във Филипополис и изкупих всички грехове... Търсих черна правда, а намерих алени звезди. И най-накрая отворих очи, за да видя затворени поля. Тъжна е моята съдба.“

Алиса се приближаваше към рисуващия човек. Нещо в нея са надигаше. Погнуса ли беше, или възхищение, не можеше да прецени. Но имаше нещо

крайно неестествено в цялата тази картина.

Кой си позволяваше да рисува, в тази тъмнина, в кошмара ѝ, в нечовешка тишина?

Направи още няколко крачки в пространството, и във възмущението си, а платното падна на земята, стовари се като знамение.

Мигът с намигване разбърка всички най-прекрасни чудеса.

И Моцарт рисуваше картини, прекрасни при това. Но не беше на мястото си...

Нямаше пиана, пианото – изглежда – никога не бе съществувало.

Алиса чувстваше и болка, и тъга. В слепия мрак не беше ослепяла. Забеляза капчици по клоните на борчетата. Знаеше, че не е роса.

Цялата гора плачеше; сълзите се лееха като утеха безмерна и свършена...

„Свят без пиано...“, помисли си Алиса и погнусата ѝ стана непоносима. Кошмар

Събуди се рязко. Слънцето беше на поста си от поне два часа. По бляска на старото си пиано, тя разчете съчувствие.

Стана, облече се набързо и седна да свири.

Има раздели, които изживяваме трудно. Като тази с любим човек.

Има и такива, при мисълта за които бихме могли да изчезнем чисто и просто от тази земя. Като тази с музиката.

„Не всичко е изгубено“, помисли си Алиса, след което стана, направи си голяма чаша ароматно кафе, добави малко захар и мляко, седна до прозореца и се загледа в събуждащата се улица. Беше красиво.

КРАЙ

СЪПЕРНИКЪТ

Предстоящата световна квалификация с отбора на Дания на 12 октомври приковава вниманието на българските любители на футбола след добрите игри и резултати

срещу отборите на Италия и Армения.

Четири точки от двамача са добра равностметка и момчетата на Любо Пенев ще се хвърлят с още по голям хъс срещу датчаните. Една евентуална нова победа ще затвърди позициите ни в групата и ще ни превърне в потенциален фаворит за спечелване на място сред финалистите на СП в Бразилия през 2014г. Ще се опитам да направя една ретроспекция за това какъв отбор е този на Дания, неговите успехи, звезди и мачовете му, останали завинаги в съзнанието на феновете, както и досегашните мачове между България и Дания. Футболната федерация на Дания е основана през 1889 г. Във ФИФА членува от 1904, като е и една от 5-те учредители на Световната футболна централа. Членува в УЕФА от 1954, а първият официален мач изиграва през 1908 г. срещу Франция – 0:9. Три пъти в своята история е олимпийски вицешампион – 1908 г., 1912 г. и 1960 г., а през 1948 г. печели бронзови медали от олимпийския турнир по футбол. Срещаме се с Дания за първи път на футболния терен в далечната 1957 г., на 26 май, в приятелска среща, като завършваме наравно – 1:1. Нашите откриват резултата в 15 мин с гол на Никола Ковачев. 15 минути по късно датчаните изравняват чрез Р. Йенсен, които прехвърля топката над неуместно излезлия напред Георги Найденов. Тази среща полага и началото на футболното съперничество между България и Дания на ниво "А" отбори. Две години по-късно играем отново със скандинавците – на 6 декември 1959 г. в София и ги побеждаваме с 2:1. Победата носят Абаджиев и Ив. Димитров, срещу един гол на Еноксен. Футболът в Дания има дълбоки корени и появата му в тази страна като организиран спорт е може би с най-старата дата в Европа – първият клуб – КБ"–Копенхаген Болд Клуб е основан на 26 април 1876г. – но дълбоко в миналото са и успехите, пожънати преди всичко на олимпийската арена. Цели десетилетия Дания е

под чертата на разширената, дори футболна ранглиста на света и на нашия континент. Цели десетилетия девизът в схватките и на международното поле бе „Колкото се може

по малко и в поносими размери загуби ...“

През 70-те години 3 пъти се срещаме с датчаните. В приятелска среща на 13 април 1977 г. побеждаваме с 3:1 в София с голове на Чавдар Цветков – 5 мин., Андрей Желязков – 37 мин. и Красимир Борисов – 70 мин. Почетно попадение за гостите е на Сьоренсен в 22-та минута. Другите два мача са евроквалификации за първенството в Италия през 1980 г. На 11 октомври 1978 г. в Копенхаген, на "Идротсп арк", пред 30 000 зрители, българите са догонващи в резултата за крайното 2:2. Нилсен открива в 17 мин., а Павел Панов изравнява в 32-та. Лерби извежда отново домакините напред в 65-тата минута, а влезлият като резерва Иван Илиев фиксира крайното 2:2. На 31 октомври 1979 г. в София отнасяме датчаните с 3:0 с голове на Желязков и на Чавдар Цветков – 2.

В началото на 80-те години за Дания се говори вече като футболна сила. Особено уважение и респект спечелиха датските футболисти в квалификациите за европейското във Франция през 1984 г. и на самото първенство, спечелвайки си прозвището "червен динамит". В квалификациите те постигнаха забележителни резултати, като победиха Англия на "Уембли" с 0:1 с гол на Алан Симонсен и завършиха 2:2 у дома. 3:1 и 0:1 с Унгария, 1:0 и 2:0 с Гърция, 6:0 и 2:1 с Люксембург. На първенството във Франция през 1984 г. достигат до полуфинал и отпадат от Испания след изпълнение на дузпи. Пропуск от бялата точка направи суперзвездата на Дания Пребен Елкер. Непосредствено преди първенството нашите национали на 8 юни 1984 са спаринг-партньор в контролна среща с нашумелия отбор на Дания в Копенхаген, като за крайното 1:1 бележат Лаудруп – 66 мин. и Здравков – 67 мин. След мача датските футболисти твърдят, че този мач им е помогнал много за напред. Дания е участник на 4 световни първенства. Дебютира в Мексико през 1986 г., попадайки във възможно най-

трудната група, наречена още "групата на смъртта", заедно с отборите на ФРГ, Шотландия и Уругвай. Записвайки 3 победи в групата на осминафинал отново среща кошмарната Испания – 1:5. Два месеца преди световното в Мексико отново срещаме Дания в контрола, като и двата отбора са финалисти на големия футболен форум. Бием с 3:0. Върх в успехите на Дания е спечелената европейска купа през 1992. На Евро-92 заминава вместо Югославия, но се завръща като шампион, побеждавайки на финала Германия с 2:0. В състава блестят звезди като Нилсен, Мортен Олсен, Петър Шмайхел, Пребен Елкер. Най-доброто представяне на Дания на световни финали е през 1998 г. на СП във Франция, където е четвъртфиналист. В предварителната група – 1:0 срещу Саудитска Арабия, 1:1 с ЮАР и загуба с 1:2 от бъдещия световен шампион Франция. На осминафинала е разбита Нигерия с 4:1, но губи

Мортен Олсен

четвъртфинала с Бразилия с 2:3. Датчаните са стари наши познания и в световните квалификации за Мундиал – 90. На 2 ноември 1988 г. правим бойко реми като гости – 1:1 след голове на Ларс Елstrup и изравнително попадение на Садков.

Приемаме футболистите от страната на Хамлет на 26 април 1989 г. в София и губим с 0:2. По абсолютно същия сценарий се развиват и двете ни срещи със скандинавците в квалификациите за СП – 2002 г. На 11 октомври 2000 г. в Дания в 72 -та минута Ебесанд открива резултата, а в 83-та Бербагов изравнява с много красив гол. На 5 септември следващата година Дания гостува в София и ни побеждава с два гола на Йон Дал Томасон. На трениорския пост на Дания са заставали много реномирани трениори и специалисти. От 1979 г. до април 1990 г. селекционер е Сеп Пионтек, които остава емблематична фигура за датския футбол. От 1990 до 1996 г. е Рихард Миолер Нилсен, а шведът Бо Йохансон води датчаните от юли 1996 г. до януари 2000 г. Мортен Олсен поема Дания през 2000 г. и договарят му е до 2014г.

Иржи СТЕФАНОВ

СИЛОВИ АТЛЕТИ СЕ СЪСТЕЗАВАТ В ЛОМ

Шестима от най-силните мъже на Балканите се състезаваха в Лом. Надпреварата беше в рамките на Шести кръг на откритото държавно първенство по силов многобой, а градът бе домакин на спортна проява от такъв мащаб за първи път.

Трима представители на Република Сърбия и трима българи, сред които и ломчанинът Ивайло Кирилов, демонстрираха невероятна издръжливост и сила, граничеща с предела на представата за човешките физически възможности. Старт на състезанието даде кметът Иво Иванов, който поздрави участниците и им пожела успешно представяне.

В поредица от шест силов дисциплини, след предварително изтеглен жребий, се състезаваха Младен Ганчев

от София, Ивайло Кирилов от Лом, Николай Домусчиев от село Оборище, община Панагюрище, а също и представители на Република Сърбия – Ален Радошевич, Милан Карянович и Милан Ранджелович.

Под зоркия поглед на съдията Стефан Чолаков и в надпревара с безкомпромисните показания на хронометъра, шестимата тежкоатлети теглиха 11-тонен камион с въже на разстояние от 20 метра. След това, на два пъти, носиха „Кобилица“ на разстояние от 12,5 метра като всеки път съоръжението бе с различна тежест – съответно 270 и 350 килограма. Последваха преобръщане на 450-килограмова гума и „Фермерска разходка“ на 25 метра в две посоки с тежести от 220 и 260 килограма. За финал състезателите участваха в силова щафета и прехвърляха гранитна топка, тежаща 130 килограма, през препятствие.

Предизвикателството да бъдат част от най-силните мъже не остави равнодушни и двама от зрителите на силовата надпревара, които също решиха да опитат своя шанс с някои от състезателните уреди. Двадесет и девет годишният Тихомир Миланов от квартал „Младеново“ събра оваците на организатори и публика, след като успя да преобръне два пъти 450-килограмовата гума и да прехвърли еднократно топката от 130 килограма. Борис Йорданов от село Сталийска махала също регистрира двукратен успех с гумата. За впечатляващите си постижения двамата получиха специални плакети от името на Българска федерация на силовите атлети и предложение да се включат в подготовителния състав на федерацията.

Победител в двучасовото състезание стана сърбинът Ален Радошевич с общ актив от 36 точки. На второ място се класира Николай Домусчиев с 29 точки, а трети е Милан Ранджелович с 22 точки. Четвъртото и петото място заеха съответно Младен Ганчев и Милан Карянович, които събраха равен брой точки – по 14, а ломчанинът Ивайло Кирилов се класира шести с 9 точки. Купи на призьорите връчи кметът Иво Иванов, който изрази удовлетворението си от факта, че градът е домакин на кръг от държавно първенство и увереността си, че в Лом и занапред ще се провеждат подобни състезания.

ПРАЗНИЧЕН ЛОМ ПРЕЗ ФОТООБЕКТИВА НА ВЕСТНИК „ВРЕМЕ“ - 13 - 20 СЕПТЕМВРИ 2012

13 септември - Лятно кино

15 септември - Национална научна конференция „Яна Язова“

15 септември - Концерт класическа музика „Генерация ломски музиканти“

16 септември - Заупокойна Света Литургия в памет на Яна Язова

16 септември - Откриване на изложба „Архивни материали Яна Язова из Държавен Централен архив“ и обявяване на резултатите от литературния конкурс

16 септември - Литературен спектакъл „МО“

17 септември - Празнична литургия и молебен за здравето и благоденствието на гражданите на Лом

17 септември - Тържествена сесия на Общинския съвет

17 септември - Спектакъл на ансамбъла на Нешка Робева

18 септември - VI кръг от откритото държавно първенство по силов многобой

19 септември - Празничен фолклорен концерт

19 септември - „Улица на занаятите и приложните изкуства“

20 септември - Детски празник

